

בס"ד כח' טבת ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16: 27
 צאת השבת - 17: 19
 רבנו תם - 17: 50
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1089
 @ השבת **מברכין**. ר"ח **שבת** יחול בע"ה ביום **שני**.
 יחדשה הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
 לבשרות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה וגשמים
 בעיתם, בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.
 @ **הילולת הבבא סאלי** זע"י תתקיים בע"ה ביום **חמישי**.

אברהם יגל

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידיון: "כח אמר"
 (יחזקאל כח)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת וארא
 ע"בט = שנתבשר בשורות טובות
 בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביה"כ "אוהל-מועד" ב- 20: 30

מענייני הפרשה:

- ← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
- ← משה ואהרון בבית פרעה.
- ← שבע מכות על פרעה ועמו.
- א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
- ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
- ז. מכת ברד.
- ← פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בניי.
- **"וארא אל אברהם"**
- **"וארא אל אברהם"** - ס"ת **אלם**. שעשו עצמם אלמים ולא הרהרו אחרי מידותי.
- **"וארא"**
- **"וארא"**, ו' פעמים כתיב באבות וירא. ג' פעמים באברהם, ב' ביצחק, וא' ביעקב.
- **"וזהתי אתה לכם מורשה"**
- ולא כתוב **ירושה**, לרמז שהם לא יירשו את הארץ רק בניהם אחריהם יירשו אותה. (רבינו בחי)
- **"מאן לשלח את העם"**
- אחד מהמקובלים מהדור הקודם עשה שאלת חלום למה אנו לא נגאלים, ענו לו **"מאן לשלח את העם"** בגלל שלא אומרים **אמן** כראוי ש"מאן" אותיות אמן.
- **"וזהתי הכינים באדם ובבהמה..."**
- על שלא היו מניחים לישראל לפרות ולרבות, לכן נענשו בכינים שהם פרים ורבים (כמבואר בשבת דף קז). כנגד שפיכות דמים הביא עליהם כינים, כי הכינים מן האדמה, וקול דמי אחיך צועקים מן האדמה.
- (מנחת אליהו לבעל שבת מוסר)
- **"ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים"**
- כתוב במדרש ה' הצדיק **ואני**, שהתכוין פרעה **שגם הוא צדיק**, ורק העם המה הרשעים. וכתוב במדרש שכשהתחילו הגויות על היהודים לא הסכים פרעה לכך, והורידוהו שלושה חודשים מכסאו, עד שהסכים לזה. וזהו שנאמר "ועמי הרשעים" הם אשמים, ואכן **הרשעים תמיד מאשימים את זולתם ולא את עצמם**.

פינת הניבים והפתגמים

"אתין וגמין"
 המילים **"את"** ו**"גם"** שבתורה. כל מקום שכתוב בתורה **"את"** או **"גם"** הרי זה בא לרבות דבר מה - **"אתין וגמין"** - ריבויים. **"את"**, כגון: **"את ה' אלהיך תירא"** - לרבות תלמידי חכמים. וכן: **"ולא יאכל את בשרו"** - לרבות את הטפל לבשרו, כלומר שלא רק בשרו של שור הנסקל אסור בהנאה אלא אף עורו **"הטפל לבשרו"** אסור בהנאה.

זת ענינת דיבור העולמית תתקיים אי"ה בכלל **"הפארת רהמים"** בביה"כ **"אוהב שלום"** (ליד הרבנות) ביום **שלישי** ב' שבט תשפ"ב. (04-01-2022 למניינם) 08: 00 - שחרית. 09: 00 - ארוחת בוקר. 09: 30 - אמירת תהילים. 13: 15 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 16: 30 - **תקיעת שופרות ועריכת התיקון הגדול לזיווג הגון ולזרע בר קיימא** 17: 10 - ערבית. שמות **לברכה בטל**: 054-8490959 **המשתתף בתענית נמחלים לו עוונותיו**.

הסירו מכתש מזרח עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"הידושו": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

בטילת ידים ללא כלי

מכל מלמד השכלתי

האם שמע פרעה את צווחות אשתו?

"ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שית לבו גם לזאת"
"גם" בא לרבות את אשתו. וכן אומר בפסוק
אחר "ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים" –
מחו "גם"! אלא שאף לאשתו קרא ועשתה כן.
ואולי גם כאן באה מילת "גם" לרבות את אשתו,
והיינו שמלבד עצם המכה שנהפכו כל מימי
מצרים לדם – היתה כאן לפרעה צרה נוספת...
שלגבי המכה היו לפרעה את החשבונות שלו
כמלך, שבאמצעותם הקשה הקב"ה את לבו, ועל
ידם הוא התגבר על המכה. אבל כשבא אל ביתו
הוא מצא את האשה צווחת... מפני שהיא תובעת
ודורשת מים לשות...! ובוזה מובאר הקשר בין
תחילת הפסוק לסופו: "ויפן פרעה ויבא אל ביתו
– ולא שית לבו גם לזאת", כלומר כשבא אל ביתו
הוא ראה את המתרחש שם, וראה שצריך הוא
להתגבר על עוד צרה... אך אעפ"כ "לא שית לבו
גם לזאת", גם לרבות את כרכורי אשתו
וצעקותיה! והרי זה מדה כנגד מדה לפרעה
ולאשתו כאחד. שהרי הובא לעיל המדרש
שכשעשה משה את האות עם המטה לפני פרעה,
הביא פרעה את אשתו לפני משה שתעשה אף היא
כמעשיו, בכדי ללעוג על משה ואהרן שאפילו
האשה יודעת לעשות כמוהם. ולפיכך ענשוהו מן
השמים והלקוהו באותה מדה, קודם לעגת ע"י
האשה - עכשיו תשמע את צווחותיה!...

מדוע תיקנו דווקא כוסות, ולא לחמים או קערות

"והוצאתי... והצלת... וגאלתי... ולקחת..."

הנה קבעו חכמים ד' כוסות בליל פסח כנגד ד'
גאולות שנאמרו במצרים "והוצאתי והצלת
וגאלתי ולקחת". חכמינו הראשונים דנו מדוע
תיקנו דווקא כוסות, ולא לחמים או קערות.
ופירש רבי ח' פלטיאל: מצינו בירמיה לגבי
פורענות אומות העולם ד' כוסות יין, ג' כתובים
ואחד לעתיד, לכן תיקנו ד' כוסות יין גבי גאולה.
ויש כתבו: תיקנו כוסות, כי יין מורה על חירות,
שאינו אומרים שירה אלא על היין.
(אוצר מפרשי התורה)

מכת הברד נס בתוך נס!

"ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד"

בספר "וקראת לשבת עונגי" מובא מדרש :

כי במכת ברד התרחש נס בתוך נס! – הברד לא
כיבה את האש והאש לא המיסה את הברד, אלא,
היו הולכים שניהם יחד ומכים את המצרים.
במכת הברד, אש וברד אינם יכולים לחיות
בשלוש ביניהם, כי טבע האש להמיס את הברד,
וטבע הברד לכבות את האש ...
אולם כאן עשה הקב"ה שלום ביניהם והיכו יחד
במצרים...

שאלה : נאמר ב"הלכה יומית", שבנטילת ידים
שאחרי הכניסה לשירותים, אין צורך ליטול ידים
מתוך כלי דוקא, אלא ניתן לשטוף ידים ישירות מן
הברז. האם הוא הדין גם כן לענין נטילת ידים שקודם
הסעודה, שיהיה מותר ליטול ישירות מתוך הברז, על
ידי פתיחתו וסגירתו שלש פעמים, או שיש חיוב ליטול
דוקא מתוך כלי?

תשובה : בנידון זה, אם אפשר ליטול ידים לסעודה על
ידי פתיחת הברז וסגירתו שלש פעמים, כתבו הפוסקים
לדון מצד כמה ספיקות שישנם בברז.

"כוח נותן"

הספק הראשון הוא, מצד מה שמבואר בגמרא, שצריך
שהמים הזורמים על היד בשעת הנטילה, יבואו מ"כוח
נותן", כלומר, שלא יזרמו המים מאליהם, אלא מכוח
אדם ששופך את המים, או אפילו מכוח בעל חיים
וכדומה ששופך את המים. אבל אם המים באים מכוח
עצמם, כגון דלי שיש בו נקב ומזלפים ממנו מים, אי
אפשר ליטול ידים באופן זה, כיון שהמים באים
מאליהם ולא מכח נותן.

ולגבי ברז מים, מאחר ופתיחת הברז נעשית על ידי אדם,
נראה אם כן, שנחשב הדבר כאילו המים באים מ"כוח
נותן", וכפי שיש הלכה בידינו שחבית מים שיוצא ממנה
ברז, יכול ליטול ידיו מהברז שיוצא מן החבית. ולפי זה
לכאורה נראה שאפשר להקל ולטול ידים ישירות מן
הברז.

"כלי"

אלא שמצד אחר יש לפסול נטילה מן הברז, והוא מפני
שעל פי ההלכה, צריכה הנטילה לקראת הסעודה, וכן
נטילת ידים של שחרית (כלומר, בבוקר לאחר הקימה
מהשינה), להיות מכלי דוקא, ויש לדון אם הברז נחשב
ככלי לענין זה, שהרי הוא מנוקב משתי צידיו כעין
"צינור" ואינו נחשב כלי, וכן הסכמת רבותינו
האחרונים, שהברז אינו נחשב ככלי לנטילת ידים.

אבל אם הברז מחובר בצינורות לחבית שמונחת על הגג,
(כפי שהיה מקובל עד לא מכבר, ועד היום הדבר כן
בכמה מקומות), לכאורה יש לדון שהברז והצינור
נחשבים כחלק מן החבית, והחבית ודאי נחשבת ככלי,
וממילא מותר ליטול ידים מן הברז המחובר לחבית.
אלא שיש לומר שאדרבא, כיון שהמים עוברים דרך
הצינור שאינו נחשב כלי, לא נחשב הדבר כנוטל מן
החבית. וכן דעת מורינו הגאון רבי בן ציון אבא שאול
זצ"ל, שאין להכשיר נטילה זו, מפני שהצינורות
המפרידים בין החבית לברז, גורמים שלא יהיה נחשב
כנוטל מן החבית הכשרה מצד עצמה לנטילה.

אולם לדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, בשעת הדחק,
כאשר אין לו כלי אחר לנטילת ידים, מותר ליטול על
ידים פתיחת וסגירת הברז, שלש פעמים, אלא שכל זה
בתנאי שהברז מחובר לחבית המים שעל הגג. וכמבואר.
(הלכה יומית)

הקפה של הבוקר - שהפך כל יום לרגוע

הוריו של אריק היו מיואשים. לא היה שבוע שהוא לא נשלח הביתה לעונש, ולא היה חודש שהוריו לא התייצבו בבית הספר לשיח עם המורה הממורמר ממעללי בנם.

המורה לא היה מוכן יותר להמשיך במצב הזה.

"ניסיתי בכל הדרכים", הסביר המורה להוריו של אריק, "ניסיתי עם פרסים וממתקים ועידודים, וגם עם עונשים ואיומים, אבל כלום לא עזר. אריק מפריע בשיעורים, משמיע קולות, רב עם חברים, ומה לא?!"

ההורים נאנחו. "מה אתה רוצה שנעשה?", שאל האב.

"אני מציע שתקחו אותו לאבחון", אמר המורה.

"אני לא מאמינה בזה!", אמרה האם בביטול.

האב אולי כדאי לתת לו ריטלין?!", הציע המורה.

האב משך בכתפיו. "מאיפה אשיג ריטלין, עכשיו?!", רטן. גם האם לא נראתה מרוצה מהרעיון. "בבקרים הבית שלנו לחוץ מאוד", אמרה, "אי אפשר יהיה להשיג באופן רציני שאריק יקח את הכדור בכל יום. הרעיון הזה לא מעשי".

המורה חשב כמה רגעים, ואז הבויק בראשו רעיון.

"אני מוכן לסייע לכם בעניין הזה", אמר המורה, "אני אשיג לכם את הריטלין, וגם אהיה אחראי שאריק ייקח מדי יום את הכדור, מה אתם אומרים?!"

"ממש לא!", פסק האב נחרצות, "אינני מוכן בשום פנים ואופן שהתלמידים בבית הספר ידעו שהבן שלי לוקח כדורים. זה לא בא בחשבון! תשכח מזה".

המורה חיך ואמר: "יש לי תכנית מעולה שתפתור את הבעיות, וגם תשמור על כבודו החברתי של אריק/לה".

וכה הציע המורה: "בכל יום, לפני השיעור הראשון, אבקש מאריק ללכת לחדר המורים ולהכין לי כוס קפה. שם, בתא שלי, יחכה לו הריטלין. אריק יטול שם את הכדור מבלי שאיש יראהו, ואז ישוב אל הכיתה עם כוס הקפה עבורי מבלי לעורר כל חשד, מה אתם אומרים?". ההורים היססו מעט, אך לבסוף הסכימו. מה יעשו? העיקר שה"תכשיט" שלהם ילמד ויפסיק להישלח הביתה לעונש.

האב הביט בעיני המורה, ואמר: "אני מסכים לעניין הזה, אבל בתנאי אחד. שכל הסיפור הזה עם הריטלין בא ממך בלבד. אנחנו", הוא הצביע עליו ועל אשתו - "לא בעסק הזה!".

המורה הנהן לאות הסכמה, והמפגש הסתיים.

למחרת הסביר המורה בעדינות לאריק את התוכנית החדשה, ואריק שיתף פעולה.

כדורי הריטלין המתינו להיה אריק בחדר המורים, בתאו של המורה. מדי בוקר הוא היה יוצא לחדר המורים, וכעבור מספר דקות שב עם כוס קפה עבור המורה. איש לא הבחין במשהו חשוד. וראה זה פלא. מאז שהחל תהליך צריכת הריטלין, המצב בכיתה נעשה רגוע. אריק לא היה עצבני, לא רב עם חברים, לא הפריע בשיעורים ולא נזרק הביתה. האווירה הייתה נעימה והמורה לימד בשלווה. כעבור חודש ימים, אמו של אריק ניגשה אליו והתעניינה איך בכיתה. "מצויין!", השיב אריק.

"המורה מרוצה ממך?", שאלה אמו.

השיב אריק: "כן, מרוצה מעל המצופה".

אמו העמידה פני מופתעת וביקשה: "ספר לי מה קרה".

וכה סיפר אריק: "בכל בוקר המורה שולח אותי להכין לו כוס קפה. אני נכנס לחדר המורים, מכין לו קפה, ואז אני לוקח שדה מהתא שלו ושם לו בקפה, ומהרגע שהמורה שותה את הקפה - הכל נהיה רגוע!..."

זכור: כל מה שילד צריך, זה מבוגר אחד שיאמין בו.

הבה נהיה אנחנו ה"מבוגר" עבור ילדינו.

לא מספיק שהמנתח אחר,

גם אין לו זמן להסביר מה קרה בנייתו!?

"זאת פשוט שערורייה!", מלמל מייק לעצמו בפעם המי יודע כמה. בנו, גיון, חלה ועמד לפני ניתוח מורכב. הוא קיבל המלצות רבות על ד"ר פיליפ, מנתח בחסד עליון, והפעיל קשרים רבים על מנת לשבץ את בנו בין המנותחים על ידו. הממצוי נשאו פרי.

נקבע לגיון מועד לניתוח בשעה 10 בבוקר.

התאריך הגיע. מייק ובנו הגיעו לבית החולים שעתיים לפני הזמן, עברו את תהליך ההכנה לניתוח והמתינו לבואו של המנתח. השעון הורה על השעה 13:00 בצהריים, ואפילו צל צלו של המנתח המהולל טרם נצפה בקצה המסדרון. מייק כסס את ציפורני ידיו בעצבנות והחל לרקום מזימות בראשו כיצד להתנקם במנתח חסר האחריות על עיכובו השערורייתי, וכמובן בבית החולים שמעז להעסיק רשולן שכזה.

כעבור חצי שעה מורטת עצבים נראתה דמותו של המנתח מתקדמת לעבר חדר הניתוח, מלווה בשני עוזרים רציני מבט. "אתה לא מתבייש?", קרא מייק לעבר המנתח, "הילד ממתין לניתוח, ולך יש זמן לאחר?".

"אני מבין את כאבך", השיב המנתח, "תאמין לי שלא ישחקתי. הבה נזדרז כעת, חבל על סבלו של בנך".

אולם דברי המנתח רק הבעירו יותר את כעסו של מייק. "מעניין, אם אשתך היתה ממתין לניתוח, אם גם כן היית מאחר ככה?", קרא מייק בזעם ועיניו ירקו זיקים.

עוזרי המנתח הביטו זה אל זה, ושניהם הביטו במנתח. נראה היה כי הם רוצים לומר משהו, אולם לבסוף החרישו, כנראה מטעמים של יחסי ציבור.

המנתח התאמץ לשמור על קור רוח, ואמר: "אני מבין שהזמן שחלף מכעיס אותך, אולם כעת אתה מבזבז זמן על וויכוחי סרק. הנח לנו כעת לנתח את בנך, בבקשה".

מייק קמץ את שפתיו, לא לפני שהבטיח תביעה עסיסית לבית החולים ופיטורין למנתח ולצוות עוזריו.

כעבור שעתיים נפתחה הדלת של חדר הניתוח, והמנתח יצא משם מזועזע כולו. תוך כדי שהוא משפשף את ידיו עם חומר חיטוי, הוא אמר למייק: "נראה שהניתוח הצליח, אבל אני ממהר מעט, אז תפנה לאחות והיא תסביר לך את כל מה שאתה צריך לדעת", ופנה ללכת.

מייק הרגיש שחום אוזניו שורף את קצוות שערותיו. "חוצפן", הרהר בזעם, "לא די שהוא אחר, עכשיו גם אין לו זמן בשבילי?". מייק קמץ את אגרופו ורץ לעבר המנתח, אלא שאז הסתערו עליו רופא ואח שעמדו בקרבת מקום וקראו לעזרת האבטחה.

"תעזבו אותי", צרח מייק והשתולל בזעם, "למנתח הזה אין ערך לחיי אדם! בני מורדם אחרי ניתוח, אינני יודע אם הוא חי או מת, והוא הולך לו?! חוצפן אחד. האם לאשתו או לבנו הוא גם כן היה מתנהג ככה?".

"תירגע", אמר לו העוזר, "המנתח קצת ממהר היום".

"ממהר?", העצים מייק את שאגותיו, "לשחק עם אשתו והילד שלו? הבן שלי מורדם, והוא ממהר לו לדרכו?!!".

"הוא ממהר לנתח את אשתו!", אמר האח.

ומייק השתק מיד.

האח מחה דמעה וסיפר: "היום בשעה 09:45 נפגעה אשתו של המנתח בתאונת דרכים קשה. במשך שעתיים נלחמים על חייה. ההכנות לניתוח מסובך נערכות עתה, ובמהלכם הודיע המנתח כי הניתוח של רעייתו יידחה כיוון שיש לו ניתוח דחוף לבצע - הניתוח של בנך! "

"לעת הוון סיים את הניתוח, והוא בדרכו לניתוח של אשתו..." אל תהו את חברך עד שתגיע למקומו, אלא הקדם לדונו לכף זכות.

(הרב אברהם יצחק)

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא **האחד-עשר** במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא **חמישי לתשרי**, שבו מתחילה השנה ובמקרה הוא נקרא תמיד החודש **האחד-עשר**, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו - בלי הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הניטעות.

סוגלות טובות לימי השובבים:

- א. להסתכל באותיות ספר תורה. **ב.** לא להסיח דעתו מן התפילין. **ג.** להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה. **ד.** לכוון בברכות השחר ובברכת הכוהנים. **ה.** לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. **ו.** להיזהר בנטילת ידיים. **ז.** לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. **י.** לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. **יא.** להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כבוד ואהבת התלמיד

בדברם על כבוד התלמיד, נקטו חז"ל את המילים: "יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך" (אבות ד, יב). לא נאמר 'השתדל' בכבוד תלמידך או 'היה זהיר' בכבודו. אלא על כבוד תלמידך להיות חביב עליך, כלומר, יותר מאהוב עליך, 'כשלך'. בדיוק כפי שהנך מחבב את כבודך האישי. מעמד ערכו הגבוה של 'כבוד האדם', נובע מנשמתו הגבוהה שנבראה בצלם אלוקים. לכן פגיעה באדם בכל גיל שיהיה, מהוה פגיעה בנשמתו. כתוב בגמרא (סנהדרין קז). 'המלבין פני חברו ברבים, אין לו חלק לעולם הבא'. לפי שהפוגע בכבוד חברו פגע במהותו הרוחנית, בנשמה, ולכן גם הוא נענש בהפסד חלקו בעולם הבא - מידה כנגד מידה. לפיכך, אמנם מותר וחובה על המחנך לנוף בתלמידו בעת הצורך, אולם אסור לו בשום פנים ואופן לבזותו במילות גנאי ולהשפילו ברבים בעת התוכחה. אלא להתמקד לגופו של ענין בטעות שעשה, ולדרוש ממנו לשפר את הדבר להבא. (הרב זמיר כהן שליטי"א)

<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מטטה ודבורה יצחק פור שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>
--	--	--	--	--	--	--

<p>לע"י הצנועה והענוה ג'הן מועלמי בת אלעור ומסעודה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה שמואל דודי בן יוסף ושרה ז"ל כטי' טבת פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה סולטן בכורי בת הרב משה וביבי ז"ל א' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה מרם יצחק-כור בת שמואל וגולשן ז"ל ביום חמישי ד' שבט 08:30 עליה לבית העלמין</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה עליה וחמיאם בת תמר ודוד ז"ל יט' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה צפורה חבדני בת מרים ז"ל ומנשה הי"ו ביום ראשון כט' טבת 14:30 בית העלמין מושב נחם</p>	<p>פטרס חמית א"י' בכל יום חמישי בשעה 23:30 מתקיים תיקון השובבים (תיקון היסוד) ל"בן איש חי זיע"א" בציוני של רבן גמליאל ביבנה פרטים : איתן צנעני 052-6498161 סגולה טובה להשתתף</p>
---	---	---	--	---	--	--

שבת שלום ומבורך

<p>לע"י הצנועה והענוה שרלי שלום בן מרסל ז"ל רחל מטודי בת מרסל ז"ל</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה אפרים עמרני בן ששון ורבקה ז"ל רבקה עמרני בת ראובן וזלכיה ז"ל</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה מולוק בבזדה בת ממונוני ז"ל נוהר יצחק-כור בת חנה ז"ל השבוע פקידת שנתו</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - : שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת</p>
--	---	---	--